

Zitting 1975–1976 Nr. 115b

13 247

Nieuwe regeling van de winkelsluiting (Winkelsluitingswet 1976)

EINDVERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE¹ VOOR ECONOMISCHE ZAKEN Vastgesteld 14 juni 1976

Nadat het voorlopig verslag der commissie aan de Regering was medege-
deeld is van haar ontvangen de navolgende memorie van antwoord.

MEMORIE VAN ANTWOORD

In het voorlopig verslag wordt, onder verwijzing naar een passage in de Handelingen van de Tweede Kamer op blz. 3485 betreffende de per regio te treffen regelingen, in de eerste plaats een nadere uiteenzetting gevraagd over de te verwachten gevolgen voor de grensgebieden in geografische zin van het in werking treden van de voorgestelde regeling. Het wetsontwerp houdt met name één wijziging ten opzichte van het huidige regiem in, die juist ook voor de grensstreken van betekenis zou kunnen zijn, te weten dat de winkels op zaterdagmiddag tot 17 uur, in plaats van thans tot 18 uur geopend mogen zijn. Hoewel dit uiteraard nog niet exact valt te overzien, heb ik de indruk, dat dit voor de winkels in de grensstreken geen nadeel van betekenis zal opleveren. Voor het overige kunnen de winkels in deze gebieden binnen de door de wet gestelde grenzen hun openstellingstijden zo kiezen, dat zij zoveel mogelijk profijt trekken van de verkoop aan vreemdelingen. Ik zie dan ook geen reden om mijnerzijds te bevorderen, dat voor de grensstreken bijzondere regelingen worden getroffen. Indien er in bepaalde grensplaatsen sprake is van plaatselijke omstandigheden kan evenals thans inge-
moet worden gekomen aan de behoeften in verband met de typisch toeristische functie van die gemeenten.

Met betrekking tot de vraag naar te verwachten consequenties zowel voor de rechtspositie van de werknemers in de detailhandel als voor de mogelijkheden tot het uitoefenen van controle op de naleving van de tot stand te brengen regelingen kan ik op dit moment geen nadere informatie geven dan reeds aan de Tweede Kamer is verstrekt. Het door mij daarbij toegezegde overleg met de Minister van Sociale Zaken, tot wiens terrein deze aangelegenheden behoren, is nog niet zover gevorderd, dat het mogelijk is de resultaten daarvan nu reeds mee te delen. Wel wijs ik erop dat mijnerzijds, mede namens de Minister van Sociale Zaken de bereidheid is uitgesproken de door het lid van de Tweede Kamer mevrouw Salomons ingediende motie, welke door deze Kamer is aanvaard (Kamerstukken II, zitting 1975/76, 13 247, nr. 34) uit te voeren, waarbij uiteraard een uitbreiding van de Arbeidsinspectie in verband met de controle van het Werktijdenbesluit voor winkels 1932

¹ Samenstelling: Verburg (PvdA) (voorzitter), Kloos (PvdA), Terwindt (KVP), Van der Maden (KVP), Zoutendijk (VVD), De Jong (VVD), Piket (CHU), Albeda (ARP) (plv. voorzitter), Kremer (CPN), Van Kleef (PPR), Rang (D'66), Meuleman (SGP) en Van Marjón (BP).

alleen kan worden overwogen indien dit kan worden ingepast in het kader van de mogelijkheden van de rijksbegroting.

Zoals ik ook in de Tweede Kamer heb meegedeeld, heb ik het bestuur van het Hoofdbedrijfschap Detailhandel de vraag gesteld welk standpunt dit bestuur inneemt inzake het eventueel aanmerken van overtredingen van de Verordening Secundaire Arbeidsvoorwaarden voor de Detailhandel als strafbare feiten. Bij brief van 26 mei 1976 heeft het bestuur mij meegedeeld dat deze vraag onderwerp van bespreking is geweest in de Commissie Arbeidsvoorwaarden van het Hoofdbedrijfschap. Deze commissie heeft besloten een inventarisatie te maken van de middelen die kunnen worden gebruikt om de naleving van de verordening te bevorderen. Het (wederom) invoeren van een strafsanctie is daar één van. Aan de hand van deze inventarisatie zal worden beslist welke middelen daarvoor het meest in aanmerking komen. Een beslissing wordt echter zeker niet vóór eind september van dit jaar verwacht.

Naar aanleiding van de vraag over de te verwachten gevolgen van de voorgestelde regeling voor de detailhandel in het bijzonder ten aanzien van een veronderstelde verslechtering van de concurrentiepositie van de kleinere bedrijven ten opzichte van de supermarkten, warenhuizen en grootwinkelbedrijven moge ik het volgende opmerken. Het midden- en kleinbedrijf en het grotere bedrijf in de detailhandel zijn volgens het wetsvoorstel evenals thans aan dezelfde wettelijke regeling gebonden. Men kan noch van de huidige regeling, noch van de voorgestelde regeling stellen, dat zij bepaalde vormen van de detailhandel in overwegende mate bevoordeelt. Bij de voorbereiding van het ontwerp is dit ook van de zijde van het midden- en kleinbedrijf niet zo gesteld. Wel is van de zijde van het grootwinkelbedrijf op meer vrijheid bij de vaststelling der openingsuren aangedrongen, maar hieraan is terwille van het midden- en kleinbedrijf en de werknemers in de detailhandel geen gevolg gegeven. In de toelichting op de gestelde vraag wordt nog verwezen naar de door mij gereleveerde voorkeur van het midden- en kleinbedrijf voor de verplichte halvedagsluiting, die de huidige wettelijke regeling kent. Inderdaad zou een deel van het midden- en kleinbedrijf er de voorkeur aan geven de regeling, die momenteel voor enkele branches in een aantal gemeenten geldt, te handhaven, maar door de ontwikkeling van parallelisatie in de detailhandel is dit niet meer goed mogelijk. Daartegenover staat ook dat door een groot deel van de detailhandel er de voorkeur aan wordt gegeven zelf de openstellingsuren te kunnen bepalen binnen een bepaald wettelijk kader, zoals in het wetsontwerp is neergelegd. Daarbij komt het mij waarschijnlijk voor dat in de winkelcentra in de praktijk door belanghebbenden gezamenlijk tot sluiting op één bepaalde halve dag zal worden besloten.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
Th. M. Hazekamp

De commissie heeft gemeend met de mededeling van dit antwoord aan de Kamer haar eindverslag te kunnen sluiten.

De voorzitter der commissie,
Verburg

De griffier der commissie,
Röell